

[Arne Larsen.]

at have bevis som skibskok, og loven gennemgår nøje, hvilke betingelser man skal opfylde for at få bevis som skibskok. Jeg tror, at dette er helt rigtigt, for det er et meget stort ansvar, der lægges især på hovmestre om bord i skibe, for at såvel passagerer som besætning kan få den fornødne og den bedst mulige forplejning. Dette er selvfølgelig også det helt uundgåelige krav til skibe i udenrigsfart, og så vidt mig bekendt overholdes disse regler nøje af rederierne. Men på både i indenrigsfart med restauranter er det en anden sag; her overlades ansvaret ofte til folk, som ikke har de kvalifikationer, man ellers forlanger. Særlig galt forekommer det mig at være inden for statens egne flydende restauranter, færgeoverfarterne, Øresundsbadene o. s. v. Her tillader man en enkelt restauratør at have bevilling til et stort antal færger og skibe og samtidig til restauranter i land. Det er ikke at undre sig over, at sådanne restauratører kommer op på høje fortjenester, især når man tager i betragtning, hvilke priser de tager for deres varer, da de faktisk har et monopol. Selv om jeg er klar over, at sulten nager de tilstedeværende medlemmer meget hårdt, vil jeg lige belyse dette med et eksempel på, hvad man f. eks. forlanger for varerne på Store-Bæltsoverfarten. Der står på menukortet: engelsk bøf med løg 11 kr. 25 øre, svinekotelet med spinat 10 kr., wienerschnitzel med salat 10 kr., stegt rødspætte 10 kr. Priserne er selvfølgelig inklusive betjeningsafgift, men alligevel synes jeg det er temmelig høje priser, og det kan ikke undre, at det er en god og lukrativ forretning. Dertil kommer, at bestyreren eller lederen af disse restauranter ikke har den faglige uddannelse, man ellers forlanger i skibe.

Det er også urimeligt set ud fra et andet synspunkt. Vi ved, hvor vanskeligt det er at få den fornødne kvalificerede arbejdskraft især i skibe i udenrigsfart, fordi sådanne folk aldrig får en mulighed for efter flere års arbejde i udenrigsfart at komme i indenrigsfart, hvor stillingerne som ledere af sørestauranter optages af folk, som overhovedet ikke har haft nogen sejltid.

Derfor kunne jeg tænke mig, at der i be-

værterloven indføjedes en bestemmelse om, at folk, der søger adkomst som beværter i skibe, må opfylde visse faglige kvalifikationer i henhold til lov om uddannelse af skibskokke og hovmestre, respektive at bestyrere må opfylde sådanne betingelser.

På Øresund er der i dag flere restauranter, der er tilført udenlandsk kapital. Hvordan mon loven skal finde anvendelse i sådanne tilfælde? En bevillingshaver behøver ikke at have kapital for at overtage restauranten i disse skibe, men kan betale en forpagtningsafgift. Udenlandske koncerner kan uden indblanding fra dansk side finansiere sådanne flydende restauranter, og under fællesmarkedstilstande vil der opstå en usund konkurrence, endnu tydeligere og mere følelig end den, der florerer i dag, særlig på grund af de fordele, der er prismæssigt i kraft af de ufortoldede varer. I dag kan man på Øresundsbadene møde alle arter af restauratører, kvindelige såvel som mandlige, der overhovedet ikke opfylder de før omtalte krav om kvalifikationer til hovmestre og skibskokke. Bestemmelserne her omgås ganske simpelt ved, at man opnår bevilling til skibet og udmønstrer som restauratør eller slet og ret ikke påmønstrer, hvilket er det nemmeste, og her tilsidesættes al dansk lovgivning vedrørende søfart.

I DSBs skibe bør det efter min mening være sådan, at der i hvert enkelt tilfælde udstedes en bevilling til hvert enkelt skib, og at bevillingshaveren skal være den i skibet ansatte hovmester, for øvrigt en praksis der tidligere har været fulgt. Sådant bør det være på alle overfarter, såvel Øresund, Store-Bælt som Østersøen.

Hvad angår det sidste sted, vil jeg også gerne henlede opmærksomheden på, at restauratøren dér tilsyneladende er ret organisationsfjendsk indstillet, idet han simpelt hen fyrer folk, som ønsker at stå i en faglig organisation. Det kan næppe være meningen, at noget sådant skal tolereres i den danske stats skibe.

Ja, det var et par hjertesuk specielt om forholdet i restauranter til søs, som jeg finder vi bør se lidt nærmere på. Jeg vil meget indtrængende bede den højtærede handelsminister om at optage forhandlinger med søfartsorganisationerne, så vi kan høre deres syn på disse sager og måske i forbindelse med denne revision af beværterloven